

Для коментарів чи іншого зворотного зв'язку заповніть форму:
[форма зворотного зв'язку щодо цієї версії настанови](#)

Версія цього документу для друку: <http://guidelines.moz.gov.ua/documents/2918?id=ebm00693&format=pdf>

Настанови на засадах доказової медицини.
Створені DUODECIM Medical Publications, Ltd.

Настанова 00693. Селективний мутизм

Автор: Kirsti Kumpulainen
Редактор оригінального тексту: Jukka Pekka Jousimaa
Дата останнього оновлення: 2009-10-13

Загальна інформація

- Селективний мутизм є формою аномальної поведінки, у випадку якої дитина, яка володіє достатніми розмовними навичками, відмовляється говорити у певних або багатьох соціальних ситуаціях.
- Етіологію розладу вважають мультифакторною. Значну роль у розвитку селективного мутизму грають особливості темпераменту та елементи тривожності.
- У родичів дітей з селективним мутизмом частіше, ніж в загальній популяції, зустрічаються психіатричні розлади, особливо тривожні розлади.
- Селективний мутизм вважається стійким до лікування захворюванням, особливо при тривалому його перебігу. Саме тому важливим є раннє втручання.

Епідеміологія

- Поширеність селективного мутизму складає приблизно 0,2-0,8%. Найчастіше цей розлад зустрічається в групі дітей 5-7 років, коли вони починають відвідувати дитячий садок або школу.

Симптоми

- Важлива роль в розвитку захворювання належить емоційним чинникам.
- Порушення, зазвичай, розпочинаються поступово та часто мають зв'язок з конкретною ситуацією, наприклад початком відвідування дитячого садку або школи. Якщо мутизм з'являється у зв'язку з початком навчання у школі, діагноз має бути встановлено впродовж першого місяця.
- Дитина може розмовляти вдома, але відмовляється робити це у інших місцях. Протилежна ситуація трапляється рідко.
- Приблизно 70% дітей з мутизмом мають й інші психологічні проблеми, такі як тривожність, енкопрез, енурез, гіперактивність або тикозні розлади.

Лікування

- Діти з селективним мутизмом потребують консультації психіатра
- Лікування призначається після обширного обстеження, яке має стосуватись і основної, і супутніх проблем.
- Існують різноманітні підходи до лікування селективного мутизму, такі як сімейна терапія, ігрова терапія, поведінкова терапія, розмовна терапія та групові види терапії.
- На сьогодні найбільш рекомендованим підходом є модифікація поведінки та використання інших когнітивних методик у співпраці з родиною та персоналом школи чи дитячого садку.
- У лікуванні селективного мутизму у дітей показали себе ефективними селективні інгібітори зворотного захоплення серотоніну, зокрема флуоксетин. На даний момент фармакотерапія не може бути рекомендована як метод вибору, але при неефективності інших способів лікування, вона може бути включена до схеми лікування. Однак дані препарати не є офіційно затвердженими для лікування мутизму в педіатрії.
- Навіть після успішного лікування дитина продовжуватиме бути сором'язливою та матиме схильність до симптомів тривожності у певних ситуаціях.

Пов'язані джерела

- Література [пов'язані] [00380] [Selective mutism – Relat...]

Авторські права на оригінальні тексти належать Duodecim Medical Publications, Ltd.
Авторські права на додані коментарі експертів належать МОЗ України.
Published by arrangement with Duodecim Medical Publications Ltd., an imprint of Duodecim Medical Publications Ltd., Kaivokatu 10A, 00100 Helsinki, Finland.

Ідентифікатор: ebm00693 Ключ сортування: 033.009 Тип: EBM Guidelines

Дата оновлення англomовного оригіналу: 2009-10-13

Автор(и): Kirsti Kumpulainen Автор(и) попередніх версій статті: Eila Räsänen Редактор(и): Jukka Pekka Jousimaa
Видавець: Duodecim Medical Publications Ltd Власник авторських прав: Duodecim Medical Publications Ltd

Навігаційні категорії
EBM Guidelines Paediatric psychiatry Paediatrics Psychiatry

Ключові слова індексу
mesh: Child mesh: Speech mesh: Mutism mesh: selective mutism icpc-2: P23 speciality: Paediatric psychiatry
speciality: Paediatrics speciality: Psychiatry